

For mig stiller det sig ikke, som om en alvorlig religiøs Bevægelse spiller Hovedrollen; muligt kan den være tilstede, men det synes i alt Fald ikke at være den Følelse, der fornemmelig har vakt Bevægelsen; det er andre Følelser, maastee kraftige, tildeels be- rettigede Følelser, men ikke en religiøs Følelse, som med tvingende Nødvendighed kræver en almindelig Lov gennemført. Derfor vil jeg oprigtig tilstaae, at jeg vilde antage, at Loven i alle Henseender fyldestgjorde sit Diemed, naar den indskrænkede sig til at afhjælpe den virkelig tilstedeværende Trang, derved, at der blev givet Regjeringen en Vemhndigelse til at anerkjende en Menighed og ikke en almindelig Net til at danne Frimenigheder. Men, hvorfor har jeg ikke stillet Forslag i den Retning? Jeg siger dertil: Jeg har holdt mig fuldkommen taus i Sagen, og jeg har kun villet tillade mig ved denne sidste Behandling i det sidste Dieblik at sige disse Ord. Jeg prøvede i forrige Session at bringe Sagen ind i det Spor; jeg antydede det tilstrækkeligt ved 1ste Behandling, men saae, at der ikke var Stemning derfor, og afholdt mig altsaa fra at gaae den Vej. Nu har jeg opmærksomt fulgt alle Forhandlingerne i denne Sal, og jeg har ikke fundet den fjerneste Antydning af, at de Medlemmer, der fornemmelig sætte Priis paa Loven, vilde søle sig tilfredsstillende ved et Forslag i den antydede Retning, og den ærede Minister synes heller ikke paa nogen Maade at ansee sit Diemed som fyldestgjort ved at faae en saadan Vemhndigelse. Det var mig klart, at jeg ikke kunde opnaae at sætte et saadant Forslag igjennem, og jeg vilde ikke trætte Forsamlingen ved paa de forskjellige Trin at kæmpe derfor. Nu er Spørgsmaalet for mig: Skal jeg efter den hele Betragtning af Lovforslaget stemme for eller imod. Det er ganske vist en Forleghed, hvori jeg er og maastee flere Andre med mig. Dertil maa jeg sige, at da der virkelig er Trang tilstede for en enkelt eller enkelte Menigheder, og der muligviis endnu kan reise sig enkelte lignende Tilfælde, som maae fordre

deres Afgjørelse, saa tør jeg ikke sige Nei til Loven. Jeg troer derfor, at der er Opfordring for Rigsdagen til at vedtage et Forslag, hvorved uheldige Forhold, som tildeels ere fremkaldte ved tidligere Regjeringsfeil, kunne blive klarede, og skjøndt jeg ikke venter mig, at Loven skal være af saa liden Betydning i sine Følger, som den ærede Minister har fremskillet den, er det dog min Overbeviisning, at Faren for endeel vil formindskes derved, at der lidt efter lidt vil blive følt en meget stærk Trang for Folkekirken til at samle sig — jeg vil ikke tale om under en Forfatning, men — saaledes at det bliver muligt for den paa een eller anden Maade at komme til orde og vinde i Styrke. Thi det maa jeg sige den ærede Minister, at jeg ikke veed, hvor jeg skal gaae hen i Dieblikket, naar jeg vil have et Svar. Jeg veed, at Kongen og Kirkeministeren have den øverste kirkelig-administrative Myndighed, og jeg veed, at Kongen og Rigsdagen have den lovgivende Myndighed, men vist er det, at det er noget Tilfældigt, om vi, som for Tiden, have en høit begavet og varmsjælende Cultusminister, der hører til den evangelisk-lutheriske Kirke; der staaer nemlig ikke engang i Grundloven, at han skal høre til den evangelisk-lutheriske Kirke. Jeg er forviiset om, at den ærede Minister vil indrømme, at vi have haft adskillige Cultusministre, der ellers kunne have været meget agtværdige, men om hvilke man ikke har kunnet sige, at de have været baarne af en stærk evangelisk-lutherisk Tro. Nu spørger jeg, hvorledes Menighederne skulle bære sig ad for at finde en Kirkestyrelse med sand Myndighed? Da Biskopperne i de enkelte Stifter og Landemoderne ikke kunne udtale Kirkens afgjørende Ord, og da vi kunne have en Kirkeminister, der maastee ikke engang hører til Folkekirken, eller i alt Fald forholder sig temmelig ligegyldig i indre kirkelige Spørgsmaal, hvor skal der vises hen for at faae et Svar, givet med Myndighed? Eller vil man sige os, at Folkekirken har en saadan Organisme, at der kan erholdes — i afgjørende farlige Dieblik, i Tider, hvor Kirken skal og